

Аналіз статей глави 21 Господарського Кодексу України

**Господарський кодекс України
Глава 6. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

№	Норма діючого ГКУ	Чи дублює норма положення інших НПА/відсилає до них	Судова практика	Пропозиції щодо зміни формулювання / перенесення	Аргументація
1.	<p>Стаття 189. Ціна у господарських зобов'язаннях</p> <p>1. Ціна в цьому Кодексі є вираженим у грошовій формі еквівалентом одиниці товару (продукції, робіт, послуг, матеріально-технічних ресурсів, майнових та немайнових прав), що підлягає продажу (реалізації), який повинен застосовуватися як тариф, розмір плати, ставки або збору, крім ставок і зборів, що використовуються в системі оподаткування.</p>	<p>Це положення частково дублює положення пункту 15 статті 1 Закону України «Про ціни і ціноутворення», яким надано визначення ціни як вираженого у грошовій формі еквіваленту одиниці товару.</p> <p>Частина перша статті 189 ГК більш повно розкриває зміст поняття «ціна». Так під ціною розуміється виражений у грошовій формі еквівалент одиниці товару, що підлягає продажу (реалізації), який повинен застосовуватися як тариф, розмір плати, ставки або збору, крім ставок і зборів, що використовуються в системі оподаткування.</p>	<p>Частина перша - 8 посилань на судову практику.</p>	<p>ПОЗИЦІЯ 1:</p> <p>Перенести в Закон України «Про ціни і ціноутворення».</p>	<p>ПОЗИЦІЯ 1:</p> <p>Норму щодо визначення терміну «ціна» логічно уточнити у Законі України «Про ціни і ціноутворення», оскільки він вже містить визначення такого терміну, але потребує більш широкого розкриття його змісту. Закон України «Про ціни і ціноутворення» визначає основні засади цінової політики і регулює відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін, а також здійснення державного контролю (нагляду) та спостереження у сфері</p>

				ПОЗИЦІЯ 2: Перенести до ЦК	ціноутворення. ПОЗИЦІЯ 2: Стаття 632 ЦК врегульовує питання застосування ціни як однієї з умов договору
2. Ціна є істотною умовою господарського договору. Ціна зазначається в договорі у гривнях. Ціни у зовнішньоекономічних договорах (контрактах) можуть визначатися в іноземній валюті за згодою сторін.	<p>Статтею 632 ЦК встановлено, що ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін.</p> <p>Статтею 524 ЦК передбачено, що зобов'язання має бути виражене у грошовій одиниці України - гривні.</p> <p>Сторони можуть визначити грошовий еквівалент зобов'язання в іноземній валюті.</p> <p>Також, це положення частково дублює положення Закону України «Про ціни і ціноутворення».</p> <p>Так, згідно з частиною другою статті 10 та частиною першою статті 14 Закону України «Про ціни і ціноутворення» ціни на товари, які призначені для реалізації на внутрішньому ринку України, встановлюються виключно у валюті України, якщо інше не передбачено міжнародними угодами, ратифікованими Україною, та постановами Кабінету Міністрів України.</p> <p>Під час проведення експортних</p>	Частина друга - 17 посилань на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Перше речення перенести до ЦК	<p>ПОЗИЦІЯ 1: Стаття 632 ЦК врегульовує питання застосування ціни як однієї з умов договору.</p> <p>Згідно з статтею 638 цього Кодексу договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.</p> <p>Друге речення вилучити</p>	<p>Вилучити з метою</p>

		(імпортних) операцій у розрахунках з іноземними суб'єктами господарювання застосовуються контрактні (зовнішньоторговельні) ціни, що формуються відповідно до цін і умов світового ринку.		Третє речення перенести до Закону України «Про ціни і ціноутворення».	усунення дублювання норм Доцільно передбачити у Законі України «Про ціни і ціноутворення» можливість визначення ціни в іноземній валюті, оскільки вказаним законом врегульовано питання застосування контрактних (зовнішньоторговельних) цін.
	3. Суб'єкти господарювання використовують у своїй діяльності вільні та державні регульовані ціни.	Норма дублює положення статті 10 Закону України «Про ціни і ціноутворення», згідно з якою суб'єкти господарювання під час провадження господарської діяльності використовують вільні ціни та державні регульовані ціни.	Частина третя - 6 посилань на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити з метою усунення дублювання норм.
	Стаття 190. Вільні ціни 1. Вільні ціни визначаються на всі види продукції (робіт, послуг), за винятком тих, на які встановлено державні регульовані ціни.	Частина перша дублює положення статті 11 Закону України «Про ціни і ціноутворення», якою встановлено, що вільні ціни встановлюються суб'єктами господарювання самостійно за згодою сторін на всі товари, крім тих, щодо яких здійснюється державне регулювання цін.	Частина перша - 6 посилань на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити з метою усунення дублювання норм.
	2. Вільні ціни визначаються суб'єктами господарювання	Частина друга дублює положення статті 11 Закону України «Про ціни	Частина друга - 6 посилань на судову	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити з метою

	самостійно за згодою сторін, а у внутрішньогосподарських відносинах - також за рішенням суб'єкта господарювання.	і ціноутворення», якою встановлено, що вільні ціни встановлюються суб'єктами господарювання самостійно за згодою сторін на всі товари, крім тих, щодо яких здійснюється державне регулювання цін.	практику.		усунення дублювання норм.
	<p>Стаття 191. Державні регульовані ціни</p> <p>1. Державні регульовані ціни запроваджуються Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень у встановленому законодавством порядку.</p>	<p>Положення частини першої дублює положення статей 5 та 6 Закону України «Про ціни і ціноутворення», відповідно до яких Кабінет Міністрів України здійснює державне регулювання цін, визначає повноваження органів виконавчої влади щодо формування, встановлення та застосування цін, якщо інше не визначено законом або міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p> <p>Органи місцевого самоврядування забезпечують реалізацію державної цінової політики у межах повноважень, визначених законом.</p>	Частина перша - 1 посилання на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити з метою усунення дублювання норм, а також оскільки питання державного регулювання цін є предметом правого регулювання Закону України «Про ціни і ціноутворення».
	2. Державне регулювання цін здійснюється згідно із Законом України «Про ціни і ціноутворення».	Відсилочна норма. Закон України «Про ціни і ціноутворення» визначає основні засади цінової політики і регулює відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін, а також здійснення державного контролю (нагляду) та	Частина перша - 1 посилання на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити з метою усунення відсилочних норм, а також оскільки питання державного регулювання цін є предметом правого регулювання Закону

		спостереження у сфері ціноутворення. Питання державного регулювання цін врегульовано розділом IV цього Закону.			України «Про ціни і ціноутворення».
	3. Державні регульовані ціни встановлюються на бланки документів, у тому числі суворого обліку, які використовуються органами виконавчої влади, іншими державними органами для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів), відповідно до закону.	Відносини, передбачені цією частиною регулюються сукупністю норм. Так, відповідно до підпункту 4 пункту 3 статті 20 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративні послуги» ціни на бланки документів, у тому числі суворого обліку, які використовуються органами виконавчої влади, іншими державними органами для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів), установлюються відповідно до вимог Закону України «Про ціни і ціноутворення». Згідно з пунктом 2 статті 5 Закону України «Про ціни і ціноутворення» Кабінет Міністрів України, зокрема здійснює державне регулювання цін. Так, державне регулювання цін на бланки документів, які використовуються органами виконавчої влади, іншими державними органами для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім	Частина третя - відсутні посилання у судовій практиці.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити.	Вилучити, оскільки питання державного регулювання цін є предметом правого регулювання Закону України «Про ціни і ціноутворення».

		власних бланків зазначених органів) передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 419.			
	<p>Стаття 192. Законодавство про ціни і ціноутворення</p> <p>1. Політика ціноутворення, порядок встановлення та застосування цін, повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо встановлення та регулювання цін, а також контролю за цінами і ціноутворенням визначаються законом про ціни і ціноутворення, іншими законодавчими актами.</p>	Відсилочна норма. Закон України «Про ціни і ціноутворення» визначає основні засади цінової політики і регулює відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін, а також здійснення державного контролю (нагляду) та спостереження у сфері ціноутворення.	1 посилання на судову практику.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити.	ПОЗИЦІЯ 1: Вилучити, оскільки норма не несе ніякого правового навантаження.